

μετὰ ταῦτα ἐσυλλέχθησαν καὶ ἀντιγράφησαν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐξαδίδου. Ἡ ἐκδοσις δὲ αὕτη ὑπερτερεῖ τῶν ἄλλων ἰδίως διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν προτεθέντων ἀρχαίων καὶ καλῶν σχολίων, τὰ ὅποια εὐρέθησαν ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως χειρογράφῳ, ὥστε ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεγθέντων παρατηρεῖ τις τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ ἐκδότου, διὰ τὰς διαιωνίσας τὸν Ἀρμενόπουλον. Αἱ μεγάλαι προσθήκαι ἐλάβον τὴν προσήκουσαν θέσιν των, καὶ διετήρησε μὲν τοὺς γεωγραφικοὺς νόμους καὶ τὰ ἐπίμετρα, ἀπεχώρησεν ὁμως ταῦτα ὅλως διόλου ἀπὸ τὴν ἐξαδίδου. Προσέτι ἐρρόντισε τὰ μὴ γνήσια τεμάχια νὰ ἀποβάλλῃ, καὶ, ὅπου τοῦτο δὲν ἦτον δυνατόν ἢ δὲν τὸ ἔκρινε εὐλογον, νὰ σημειώσῃ αὐτὰ διὰ μικρῶν στοιχείων, ἢ διὰ παρενθέσεων, νὰ θέσῃ τὰ μὲν παραλειφθέντα χωρία ἐν οἰκείῳ τόπῳ, τοὺς δὲ νέους τίτλους τοιοιτοτρόπως, ὥστε διὰ διπλῶν ἀριθμῶν νὰ παρατηρῆται ἡ γενομένη μεταβολή, νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῶν χειρογράφων τοὺς μετατεθέντας παραγράφους, καὶ τέλος νὰ ἐπεξηγήσῃ καὶ νὰ διορθώσῃ τὰ σχόλια, καὶ διὰ τὰ μὴ μεταβαλῇ τὸ κείμενον αὐτῶν, νὰ τὰ καταχωρίσῃ κατ' ἰδίαν. Δὲν ἤραξέθη δὲ εἰς ταῦτα, ἀτινα καὶ μόνον ἤθελον μᾶς ὠρελῆσαι τὰ μέγιστα, ἀλλ' ἐνησχολήθη τὰ μάλιστα εἰς τὴν κριτικὴν τῆς γλώττης καὶ μέγα μέρος τεμαχίων καὶ σχολίων ἐπιδιώρθωτε, ὁδηγούμενος ἐκ τῶν χειρογράφων, καὶ ἐκ τῶν πηγῶν τὰς ὁποίας εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ Ἀρμενόπουλος, καὶ τὰς διορθώσεις ταύτας παρέθετεν ἐν ταῖς σημειώσεσι πρὸς περισσοτέραν ἀκρίβειαν. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ὅλου συγγράμματος ἔθετε λεξικὸν καὶ πίνακα τῶν παραλλήλων τεμαχίων ἀτινα ἀπαντῶνται εἰς τὰς ῥωμαϊκὰς πηγὰς καὶ εἰς τὰ νεώτερα νομικὰ συγγράμματα, ἔργον δύσκολον καὶ πολύπονον.

Τοιοῦτον τὸ ἔργον τὸ ὅποιον κατέλειπεν ἡμῖν ὁ σοφὸς ἀνὴρ, τεκμήριον ἐπιστήμης εὐρείας καὶ εὐφυΐας ἐξόχου· δῶρον πολύτιμον εἰς ἅπαντας μὲν τοὺς περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολουμένους, ἀλλ' ἀνεκτίμητον δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, παρ' οἷς ἰσχύει ἔτι ὁ Ἀρμενόπουλος, ὡς νόμος θετικὸς.

Ἡ ἐκδοσις αὕτη τοῦ Ἀρμενοπούλου συσταίνεται καὶ διὰ τὴν λαμπρότητα τοῦ τύπου καὶ τοῦ χάρτου, ἀτινα καθιστῶσιν αὐτὴν ἀληθὲς ἀριστούργημα, τοῦτο δὲ ὀρεῖλεται εἰς τὴν φιλοκαλίαν τοῦ ἐν Λειψίᾳ τυπογράφου Κ. Οὐαϊγγέλου.

Λεωνίδας Σγούρας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ. Ὁμιλοῦσα ἡ Παρδώρα (Φυλλάδ. ΑΖ.) περὶ κλωστικοῦ τινος ἐργοστασίου ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνέρερεν ἐν παρόῳ καὶ περὶ τῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν τῶν διομηχανικῶν καταστημάτων, αἵτινες ἀντικαθιστῶσι τὴν ἐργασίαν μυριάδων βραχιόνων. Ἀλλ' εἶναι περίεργον νὰ μάθωμεν ἀκρι-

βέστερον καὶ πότος ὁ ἀριθμὸς τῶν βραχιόνων τοὺς ὁποίους ἀντικατέστησαν μέχρι τῆς σήμερον.

Κατὰ τὸ 1827 αἱ ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ ὅλης τῆς Βυρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἐξετέλουν ἐργασίαν διακοσίων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, τὸ δὲ 1833, ἦτοι μετὰ ἔξ ἔτη, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἐδιπλασιάσθη· ὥστ' αἱ ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ ἐξετέλουν τὴν ἐργασίαν τοῦ ἡμίσεως σχεδὸν μέρους τῶν κατοίκων ὅλης τῆς γῆς! Ἐκτοτε παρήλθον 17 ἔτη, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ πολυπλασιάζονται καὶ τελειοποιοῦνται ὁσημέραι, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σήμερον ἐκτελοῦσιν ἐργασίαν ὑπερβαίνουσαν ὅσῃν ἤθελον ἐκτελέσει καὶ ὅλον ἀνεξαιρέτως τὸ ἀνθρώπινον γένος!

Ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ δὲν προώδευσε ὀλιγώτερον καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰς τὰς σιδηρὰς ὁδοὺς. Τὸ 1827 κατεσκευάσθη ἡ πρώτη σιδηρὰ ὁδὸς κατὰ τὴν ἀρκτῶν Ἀμερικὴν, μόλις δεκατριῶν μιλίων ἔχουσα μῆκος· καὶ ὁμως ἔκτοτε, ἐντὸς τοῦ μικροῦ διαστήματος εἰκοσιδύο ἔτων, κατεσκευάσθησαν ἐκεῖ τόσαι ἄλλαι τοιαῦται, ὥστε δύνασαι νὰ διατρέξῃς ἐπὶ ἀτμαμάξης 8,917 λεύγας γαλλικὰς, ἢ 65,576 στάδια ἑλληνικὰ! Ὅ ἐστι, θέλεις περιέλθῃς ἑκτασιν ἴσην σχεδὸν μὲ τὴν περιφέρειαν αὐτὴν τῆς γῆς, ἥτις, ὡς γνωστὸν, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 9,000 λευγῶν! Ἡ γῆ, δὲν θέλει πλέον χωρεῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔχει λοιπὸν ἄδικον ἀναζητῶν νέους κόσμους ἐναερίους! Ἡ γῆ ἥτις ἐνομιζέτο ὑπὸ τῶν πρώτων κατοίκων αὐτῆς ὡς μὴ ἔχουσα ὄρια, σήμερον μόλις φαίνεται ἱκανὴ νὰ περιλάβῃ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν· δυνάμεθα ἄρα νὰ εἰπώμεν ὅτι κατέστη ἀπλοῦν βάθρον γίγαντος!

Ἀλλὰ μήπως καὶ τὸ Πνωμένον βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἂν καὶ ἐκ νήτων συγχείμενον, ἔχει μικροτέρας σιδηρὰς ὁδοὺς; Περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ σιδηραὶ ὁδοὶ τῆς εἶχον μῆκος 6,621 μιλίων! Εἶχε 2,500 ἀτμαμάξας, αἵτινες διέτρεχον ἐν αὐτῇ μόνον τῇ νήσῳ Ἀγγλίᾳ, διαστάσιν εἰκοσιδύο φοράς μεγαλητέραν τῆς περιφερείας τῆς γῆς!

Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον κατεσκευάσθη τὸ 1807 ἐν Νεοβοράκῳ ὑπὸ τοῦ Φούλτωνος· ἐν δὲ τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ τὰ ἀτμόπλοια ἐράνησαν κατὰ τὸ 1812.

Τὸ 1816, Γάλλος τις, Ἀνδριέλ τὸ ὄνομα, μετέβη εἰς Λονδῖνον διὰ ν' ἀγοράσῃ ἀτμόπλοιον, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Παρισίων τὸν νέον τρόπον τοῦ πλέειν· ἀλλ' εἰς ὁποίας βραδύτητας εἰς ὁποίας περιπετείας καὶ εἰς ὁποίους κινδύνους ὑπέπεσεν ἑωτοῦ φθάσῃ ἀπὸ Λονδίνου εἰς τὴν γέφυραν τῆς Ἰένης ὁ νέος αὐτοῦ Σιβάχ Θαλασσινός! Δεκαεννέα ἡμέρας ὁλοκλήρους ἐθαλασσομάχει. Ἐνῷ σήμερον δεκαεννέα ἡμέραι ἀρκοῦσιν εἰς τὸ νὰ διαπλεύσῃ δις τὸν Ἀτλαντικὸν τὸ αὐτὸ ἀτμόπλοιον (1)

Μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ὅλα ταῦτα τὰ μεγάλα ἔργα,

(1) Τὸ ἀτμόπλοιον ἡ Βαλτικὴ, ἀναχωρήσας ἐσχάτως ἐκ Νεοβοράκου ἐφθάσεν εἰς Ἀγγλίαν ἐν διαστήματι 9 ἡμερῶν 13 ὥρων καὶ 5 λεπτῶν!

ἐφευρέθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν. Ὁ ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος ἤθες ἐτι ἐφευρέθη! Καὶ ὁμῶς οἱ κῆταικοι τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς συνέστησαν τοιοῦτους, δεκαπέντε χιλιάδων μιλίων ἔκτασιν κατέχοντας!

Ἄρα ἡ Ἑλλάς μόνη προώριστα νὰ στερῇται, δὲν λέγομεν ἀτμοπλοίων, καὶ τηλεγράφων, καὶ σιδηρῶν ὁδῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν κοινῶν λεωφόρων;

ΝΕΟΦΑΝΕΣ ΥΛΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ. Ὑπάρχει τις ἐν Ἑλλάδι, θέλων μὲν νὰ κατασκευάσῃ οἰκίαν, ἀπορῶν δὲ χρημάτων; Ἐάν πρέπῃ νὰ πιστεύωμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν πείραν, ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ ἔχοντες τὸ πνεῦμα πρόθυμον, πλεῖστοι δὲ οἱ εὐμοιροῦντες βαλαντίου ἰσχυροτάτου καὶ αὐχμηροῦ. Καὶ ὁμῶς δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν πρὸς αὐτοὺς νέον ὑλικὸν οἰκοδομῆς, πρὸς ἀγορὰν τοῦ ὁποίου χρειάζονται ὀλίγιστα χρήματα, ἢ καὶ πολλάκις διόλου. Τὸ πρᾶγμα θέλει φανῇ παρὰδοξότερον καὶ αὐτοῦ τοῦ αἰνίγματος τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἡ *Πανδώρα*, καθ' ὃ 61 ἄνθρωποι ἦσαν μόνον 13! Καὶ τὸ περιεργώτερον, οἱ φοροῦντες γραγκικα, θέλουσι δαπανᾶ ὀλιγώτερον τῶν φοροῦντων *φουστακέλλας* ἢ βράκας. Ἀσπεύσωσι λοιπὸν ν' ἀλλάξωσι τὸ ἐνδυμα αὐτῶν οἱ φουστανελλοφόροι καὶ βραχοφόροι, καὶ μετ' ὀλίγον θέλουσι γενεῇ ἰδιοκτῆται οἰκιῶν, ἢ καὶ μεγαλοπρεπεστάτων μεγάρων, περιεχόντων λαμπρότατα τιμνιώα, ὅχι τιμνίωα πλοίων, ἀλλὰ δωμάτια, ὡς μετέφρασαν τὰ *boudairs* ἑλληνιστάς τινες μυθιστοριογράφοι.

Βλέπω τοὺς ἀναγνώστας ἀνακαγχάζοντας. Ἐγὼ ὁμῶς δὲν παίζω ἀλλ' ὁμιλῶ σπουδαιότατα. Λέγω καὶ πάλιν ὅτι δύναται τις νὰ ἀνεγείρῃ οἰκίαν διὰ μικροτάτης δαπάνης, ἄνευ ἀσδέστου, ἄνευ λίθων, ἄνευ σιδήρου, ἄνευ κεράμων, ἄνευ πλίνθων, ἄνευ χώματος, ἐνὶ λόγῳ ἄνευ σχεδὸν οὐδεμιᾶς ὕλης ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας μεταχειρίζομεθα σήμερον.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλο προτέρημα οὐχ ἥττον ἐπωφελές θέλει ἔχει ἡ οὕτω πῶς οἰκοδομηθεῖσα οἰκία σου. Μετενόησας διότι τὴν ἔκτισας κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ Βρυσακίου ἢ τῆς Πλάκας, καὶ θέλεις νὰ μεταφέρῃς αὐτὴν περὶ τὰ ἀνάκτορα, ἢ εἰς τὸ φωτοφόρον *quartier noble*; ἢ, θέλεις νὰ μετακομίσῃς τὸ ἐργαστήριόν σου ἀπὸ τὸ Κάτω Σαντιερβάνι, ὅπου δὲν κερδαίνεις πολλὰ, πλησίον τοῦ φαρμακείου τοῦ Καδᾶκου διὰ νὰ γείνης πλούσιος ὡς αὐτός; Δύνασαι καὶ χωρὶς νὰ μισθώτῃς ἀχθοφόρους, νὰ φορτίσῃς τοῦτο ἡ ἐκείνην εἰς τὴν ῥάχιν τῶν ὑπηρετῶν σου, ἢ καὶ εἰς τὴν ἰδικήν σου, ἂν θέλῃς, καὶ νὰ ὑπάγῃς νὰ τὰ στήτῃς ὅπου σὲ ἀρέσκει. Σὲ διώρισαν Νομάρχην εἰς τὴν Σύραν, ὅπου τὰ ἐνοίκια εἶναι ὑπέρογκα καὶ ὁ μισθὸς μικρὸς, ἢ φύλακα εἰς τὴν Γύαρον ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν οἰκίαι; δύνασαι καὶ πάλιν νὰ τὴν κτυπήτῃς, ὡς λέγει ὁ λαὸς, εἰς τὴν ῥάχιν σου, νὰ τὴν μεταφέρῃς εἰς Πειραιᾶ, καὶ νὰ τὴν ἐπιθιβάτῃς εἰς τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον, χωρὶς μάλιστα νὰ πληρώσῃς ἰδίως ναῦλον δι' αὐτήν, ἐπειδὴ δὲν εἶναι βαρεῖα.

— Εἰπέ λοιπὸν ὁποίου εἶδους εἶναι τὸ θαυμάσιον ὑλικὸν σου; μᾶς ἐξεκώφητες μὲ τὸν πρόλογόν σου,

ἀκούω λέγοντα τὸν ἀναγνώστην, καὶ ἐπιπλήττοντά με δι' ἀγαπῶ τὰ διεξοδικὰ προοίμια.

Τὸ ὑλικόν μου, αὐτὸ τὸ εὖωρον, τὸ ἐλαφρόν, τὸ εὐμετακόμιστον ὑλικόν μου, εἶναι οἱ παλαιοὶ πῖλοι (τὰ παλαιοκάπελλα) τῶν ἀνδρῶν. Ἐφευρετὴς δὲν εἰμ' ἐγώ, ἀλλὰ τις Γάλλος ὀνομαζόμενος Ἰῶς, ὅστις ἀνήγειρεν ἐσχάτως δι' αὐτῶν οἰκίαν ἐν Παριsaίς, κατὰ τὴν ἐνορίαν τῶν Βατινιολῶν, πλησίον τοῦ θεάτρου, ἐνώπιον τῆς ὁποίας χαίνουσιν ἀδιακόπως χιλιάδες περιέργων. Διὰ νὰ τὴν κτίσῃ δὲ ἐντελῶς, καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ χωρητικὴν μιᾶς οἰκογενείας ἐργατῶν, μεταχειρίσθη εἰκοσιτρὶς χιλιάδας πῖλων καὶ ὀλίγας σανίδας! Ἐχει δὲ μῆκος ἐννέα, ὕψος ὀκτῶ, καὶ πλάτος τεσσάρων μέτρων, καὶ εἶναι ἀδιάδροχος καὶ περιφόρητος. Τὸ δὲ βᾶρος τῆς εἶναι κατώτερον καὶ τῶν 4,000 χιλιογράμμων.

Πολλοὶ ἤτοιμάζοντο ἐν Γαλλίᾳ νὰ μιμηθῶσι τὸ παρὰδειγμα τοῦ Κ. Ἰῶς, καὶ κεφάλαια χρηματικὰ κατετέθησαν εἰς ἀγορὰν παλαιῶν πῖλων. Ἰδοὺ καὶ νέον εἶδος βιομηχανίας!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΥΠΟΒΥΧΙΟΣ. Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὑποβυχίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, δι' οὗ, ὡς εἶπεν ἄλλοτε ἡ *Πανδώρα*, αἱ εἰδήσεις διαδίδονται ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Μητρόπολιν τῶν δύο τούτων ἐπικρατειῶν ἐν ἀκαρεῖ, πρόκειται νὰ συστηθῇ ἄλλος, διασχίζων τοὺς μυχοὺς, ὅχι πορθμοῦ ὡς τοῦ βρετανικοῦ, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ ἀρκτῶς Ἀμερικῆς! Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀκατόρθωτον. Καὶ ὁμῶς πολλοὶ δυσχυρίζονται ὅτι οὔτε πολλὰ δύσκολον οὔτε πολυδάπανον εἶναι. Ὁ ἠλεκτρικὸς ἀγωγὸς θέλει εἶσθαι ὁποῖος καὶ ὁ τοῦ βρετανικοῦ πορθμοῦ, περικυκλωμένος, παρὰ τὴν γούταν πέραν (1), καὶ δι' ὕψους καὶ καννάβεως, τὸ ὁποῖον, καθιστάμενον στερεώτερον διὰ χυμικῆς τινος παρασκευῆς, θέλει διαρκεῖ εἰς αἰῶνας. Ὁ ἀγωγὸς αὐτός, ἀναχωρῶν ἀπὸ Ἀγγλίας, θέλει φθάσει εἰς Ἰρλανδίαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν δυτικομεσημβρινὴν παραλίαν τῆς νήσου ταύτης, οὗταν πλησιεστέραν πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὸ ἐξώτερον ἀκρωτήριο τῆς Ἀμερικῆς; ἥτοι θέλει καθέξει δύο χιλιάδας μιλίων. Ἡ δαπάνη, ὡς λέγεται, δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰ τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπιτυχίαν θέλουσι συστηθῇ καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι τηλεγράφοι, καὶ μετ' ὀλίγον ἴσως, εἰδῆσθαι τῶν παραλίων τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὀκεανοῦ, διερχόμεναι τὸν νέον κόσμον καὶ τὸν Ἀτλαντικόν, θέλουσι φθάσει ἐν ἀκαρεῖ εἰς τὴν Ἀγγλίαν!

(1) Ἡ γλῶσση τοῦ εἰρηνοειδῆς ἐξαγομένη ἀπὸ δένδρων φορμέναν κατὰ τὰς Ἰνδίας. Διὰ δὲ τὴν συγκομιδὴν αὐτῆς, δὲν χαράσσεται, ἀλλὰ κόπτεται τὸ δένδρον, ματαξὺ τοῦ φύλλου καὶ τοῦ ξύλου τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται συμπιεσμένη ἡ γούτα πέραν.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ. Τὸν πολιτικόν, φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν καὶ βιομηχανικόν τύπον τῆς Γαλλίας, ἀντιπροσωπεύουσιν 750 ἐφημερίδες ἢ περιοδικὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν 400 μὲν ἐκδίδονται ἐν Παρίσι, 350 δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ὅτε, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῷ 1848 ἔτους, κατεργήθη τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶχε διπλασιασθῇ· ἀλλὰ μετὰ τὴν νέαν σύστασιν αὐτοῦ, ἠλαττώθη. Παρὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα, τὸ 1848 ἐτυπώθησαν ἐν Γαλλίᾳ 23,435 βιβλία.

Ἡ ἐφημεριδογραφία τῆς Γαλλίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1632 ὅτε ἰατροὶ τινεῖς, Θεόφραστος Ρενωδὸς καλούμενος, λαβὼν ἀδειαν καὶ προνόμιον παρὰ Λοδοβίκου τοῦ ΙΔ', ἐξέδοτο ἐφημερίδα μικρὰν καὶ ταπεινὴν, περιέχουσαν ἁπλῶς τινὰ ἀνέκδοτα διὰ τοὺς ἀθροεῖς· ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνον νὰ ἀναγινώσκωσιν αὐτὴν εὐχαρίστως καὶ οἱ ὕμνισται. Τὸ 1665 ἐφάνη ἡ *Εφημερίς τῶν σοφῶν*, καὶ τὸ 1672 ὁ *Ερμῆς*. Ὑπῆγοντο δὲ ἀμφότεραι εἰς λογοκρισίαν, καὶ δὲν εἶχαν τὴν ἀδειαν νὰ ἐπικρίνωσι τὴν διαγωγὴν τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν. Ἀλλ' ἡ κλίσις πρὸς τὴν ἐπικρίσιν, ἐμφυτος εἰς τοὺς Γάλλους ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, ὑπεγόρευσε τὴν ἐκδοσὶν χειρογράφων ἐφημερίδων, αἵτινες διεδίδοντο ἔχι μόνον ἐντὸς τῶν Παρισίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτάς. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1789 συνέτριψε τὰ δεσμὰ ταῦτα, καὶ ἔκτοτε ἡ ἐφημεριδογραφία τῆς Γαλλίας προσδεύσασα ἐφθασεν εἰς τὴν σημερινὴν ἀκμὴν της.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΚΑΥΚΑΣΙΩΝ.

Αἱ μωσμεθανικαὶ φυλαὶ τοῦ Καυκάσου διατηροῦσι τελετὰς τινεas, καὶ τοὶ διεφθαρμένους, τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸν ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἐπρέσβευον κατὰ τοὺς παραλθόντας αἰῶνας. Εἰς ἐφημερίδα τινὰ ἀναγινώσκουμεν ὅτι ἡ ἐορτὴ τῆς Παναγίας διατηρεῖται εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσλαμισμού πρὸς δὲ καὶ τῆς εἰδωλολατρείας. Φυλαὶ τινεs ἐορταζοῦσι τὴν 25 Μαρτίου τὸν Εὐαγγελισμόν τὸν ὁποῖον ὀνομάζουσι *Νακισατάκ*, ἡ δῶρον ἀνθέων νεαρῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ νεάνιδες καταβαίνουνσι σωρηδὸν εἰς τὰς πεδιάδας διὰ νὰ δρέψωσιν ἄνθη, τὰ ὁποῖα προσφέρουσι δῶρον αἱ μὲν εἰς τὰς δέ. Ὅταν δὲ ἐρωτήσῃ τις πόθεν ἡ συνήθεια αὕτη, εἰ γέροντες ἀποκρίνονται ὅτι ἀπὸ τοὺς προπάτοράς μας, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν παρθένον Μαρίαν προσινεχθέντος ἀνθους κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἑτέρα ἐορτὴ τῆς Παναγίας ὀνομάζεται *Τγά-γρέ-πίκ*, ἡ γούρν θυγάτηρ τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ Κυρίου. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκάστη κόρη φέρει ὀρνίθιον εἰς τὸν προσευκτήριον αἶκον, ὅπου ἐτοιμάζουσι γεῦμα διὰ τὸν λαόν, καὶ ὅπου ἐκρράζουσιν ἀμειψαίως συγχαρητήριους εὐχάς· ἔπειτα ἄρχεται νηστεία πρὸς τιμὴν τῆς μητρὸς τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ νηστεία αὕτη διαρκεῖ μίαν ἐβδομάδα καὶ τελευτᾷ εἰς μεγάλην ἐορτὴν ὀνομαζομένην *Ταγσοτάν* ἡ γούρν τῆς μητρὸς τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἐορτάζεται διὰ τῆς ἐπομένης πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας ὥδης· «Ὁ μήτερ τοῦ μεγάλου Θεοῦ! ὦ

ὑψίστη Μαρία! ὦ ἐνδοξε Μαρία! ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ στολισμὸς σου, ἡ τελήνη τὸ στέμμα σου, καὶ ἡ φλόξ τὸ ἐνδύμα σου.

(*Ἀμάλθεια*).

ΑΣΤΕΙΟΤΗΣ. Ἀξιωματικὸς τις τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου, *Μαρία Ἄννα*, φθάσαντος πρὸ τινων μηνῶν εἰς τὸν λιμένα τῆς Λιθερπούλης, ἐμήνυσεν ὥρας τινὰς μετὰ τὴν ἐλλιμένισιν εἰς τὸ Τελωνεῖον, ὅτι ὁ τελωνικὸς φύλαξ δὲν ἐπισκέφθη τὸ κιβώτιον ἐνὸς τῶν σημαντικωτέρων ἐπιβατῶν. Τὸ τελωνεῖον ἐστειλεν ἀμέσως ἐπιθεωρητὴν εἰς τὸ πλοῖον, ὅστις, ἅμα ἐπιβὰς, ἠρώτησε ποῦ ἦτο τὸ κιβώτιον τοῦ σημαντικοῦ τούτου ἐπιβάτου. Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ἐδειξε πρὸς αὐτὸν μέγαν ἐλέφαντα, τὸν ὁποῖον μετεκόμισε τὸ πλοῖον διὰ τὸν ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου. Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ἐκὼν ἄκων, ἐξεκαρδίσθη ἀπὸ γέλωτα, τὸν ὁποῖον ὑπῆγε νὰ μεταδώσῃ καὶ πρὸς τὸν ἐπιστάτην του ὡς ἄλλο τελωνικὸν δικαίωμα.

ΟΝΥΧΕΣ. Ἡ παῖρα ἀπέδειξεν ὅτι οἱ ὄνυχες τῶν χειρῶν ἐνὸς ἀνθρώπου φθάνουσιν εἰς τὸ μεγαλύτερον μέγεθος αὐτῶν ἐντὸς τεσσαρῶν μηνῶν καὶ ἡμίσεως. Τοῦ ζῶντος ἄρα ἐβδομήκοντα ἐξ ἔτη οἱ ὄνυχες ἀνανεοῦνται 186 φορές. Παραδεχόμενοι δὲ ὅτι ἕκαστος ὄνυξ ἀποκτᾷ ἐκάστοτε ἡμίσεως δακτύλου μήκος, ἔπεται ὅτι αὐξάνει κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα, ἐπτά πόδας καὶ ἐννέα δακτύλους· ὅλοι δὲ ὁμοῦ οἱ ὄνυχες, δηλαδή, καὶ οἱ δέκα, λαμβάνουσιν αὐξητὴν 77 ποδῶν καὶ 6 δακτύλων.

ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ.

Le meilleur ami à avoir, c' est le passé.

Mme de Krüdner.

I.

Τῆς ὀρφανείας ὁπότεν ἡ νεφέλη
Τοῦ νεαροῦ μου μετώπου διατέλει
Σκιαζοῦσα τὰ ῥόδα,
Καὶ ἀπὸ περιπάτους ὅταν μονήρεις
Τὴν νύκτ' ἀργὰ ὠδήγουν σιωπῆς πλήρεις
Ἀπηυδημένον πόδα

Ἐξαπλωμένος εἰς τὴν στρωμνὴν μου μόνος,
Ὑπὸ τὴν στέγην προγονικοῦ κοιτῶνος
Ἐκοίμιζον τὸ βλέμμα
Ἡ τῆς μητρὸς μου σκιά λευκοφορεῖσα
Συχνὰ καθ' ὕπνου μ' ἐφαίνετο ζητοῦσα
Τὴν κλίνην μου ἥρεμα.